

3. Ő szereti az igazságot, / És ítélete kegyelmes,
Dolgaiban tart irgalmasságot, / Mellyel mind e világ teljes.
Az Úrnak igéje / Egeket teremte, / Melyeket ott fenn
Szájának lelkével, / Nagy szép seregekkel / Szerze ékesen.
4. Az Úr Isten mint egy tömlőbe / Szorítja a tenger vizét,
Elrejtí, mint egy kincs helybe, / Ő mondhatatlan mélységét.
Minden földi népek, / Az Urat féljétek! / Mind e világon
Valakik hol laktok, / Őtőle tartsatok / Szorgalmatosan!
5. Mert mihelyt ő csak egy igét szól, / Azonnal meglészen minden,
És valamit ő megparancsol, / Nagy hamarsággal meglészen.
Pogányok tanácsát / És minden szándékát / Az Úr megtöri,
Magukban a népek, / Amit elvégeznek, / Semmivé teszi.
6. De az Úr Istennek tanácsa / Megmarad most és örökre,
És megáll minden gondolatja, / Kiterjed minden időkre.
Boldog az a nemzet, / Ki ily Urat szeret / Mint ő Istenét;
Boldog a nemzetség, / Kit kedvel e Felség / Mint örökségét.
7. Az Úr Isten a magas mennyből / Alátekint szemeivel,
E világra néz onnan felül / Minden nemzetekre széjjel.
Szép palotájából / Szeme reánk fordul, / E széles földre;
Nagy dicsőségesen, / Vigyáz nagy fényesen / Az emberekre.
8. Aki ő gyors lovában bízik, / Megcsalatkozik dolgában,
Ki erős karjával dicsekszik, / Meg nem tartatik a hadban;
De a nagy Úr Isten / Népére szünetlen / Néz szemeivel;
Akkik benne bíznak, / Hozzá folyamodnak, / Nem felejtí el.
9. Gondot tart rájuk, s a haláltól / Megtartja őket éltükben,
Szükségtől és éhenhalástól / Őrzi ínséges időben.
Lelkünk azért várja, / Szüntelen óhajtja / Az Úr oltalmát,
Ki paizsul végre / Eljő segítségre, / Ád diadalmat.
10. Őbenne azért a mi szívünk / Igen örvendez szüntelen,
Mert ő minékünk reménységünk, / És bízunk ő szent nevében.
Nagy kegyelmességed / Mirajtunk bővítsed, / Légy mi gyámolunk!
Ne hagyj szükségünkben, / Segíts meg éltünkben, / Mert téged
várunk!